

- DE KOSTER *(komt nog eens)*. Dominé, gaat U nu mee, het is de hoogste tijd.
- LOUISE *(komt nu op hem toe, geeft hem een kus op het voorhoofd)*. God wil het Frans, je hebt het zelf gezegd. Dáár is je plaats, bij je gemeente. *(Zij geeft hem haar hand, koestert even de zijne)*. Bid voor mij.
- Ds. ROORDA *(gaat langzaam met den koster mee)*.
- LOUISE *(blijft even, nadenkend, voor de witte tafel staan. Vervolgt dan haren arbeid)*.

Doek.

Tweede Bedrijf.

Het tooneel verbeeldt de studeerkamer van Ds. Roorda. Twee vensters zien uit op den tuin, waar in het midden een reusachtig grasveld, met herfstbloemen. Over de heg heen, die den tuin begrenst, ziet men de weilanden, waarover zondorschenen wolken. Deze kamer heeft, in tegenstelling tot die van het vorige bedrijf, die somber aandeed, iets lichts en vroolijks over zich. Ook zij is zeer sober gemeubileerd. Er staat een oud bureau, met versleten laken, schuins tegen een der vensters. Wat boeken en bijbels staan op een boekenrek tegen den wand. Rondom den haard staan eenige makkelijke stoelen, van oud model. Tegen de ééne, hooge boekenkast, met het groen-saaien gordijn hangt een gelid van langstelige pijpen. De wanden zijn met kopergravures, die voorstellingen uit de bijbelsche geschiedenis bevatten, bedekt.

Twee lange mannen komen binnen, Ds. Roorda en Dr. Wierssum, een veertiger, maar met een glimmenden schedel al. Hij heeft een nadenkend gezicht, maar dat den wil verraadt tot de stroeve daad.

- Ds. ROORDA *(is innerlijk zeer bewogen. Hij wankelt meer dan dat hij gaat)*.
- DR. WIERSSUM *(houdt hem omvat, als ware hij een patiënt. Hij drukt hem neer op een van de stoelen)*. Zie zoo, nu zal ik eens de honneurs waarnemen. *(Hij neemt een sigarenkistje van het bureau, en presenteert)*. Ik zal eens royaal zijn. Hier is een van je eigen sigaren.
- Ds. ROORDA *(neemt met bevende hand uit het kistje; als een oud man zit hij, zijn baard ineengedoken op zijn borst)*.
- DR. WIERSSUM *(ziet zijn medische poging tot luchtigheid mislukken. Nu komt hij bij Roorda, legt zijn hand op zijn schouder. En wacht)*.
- Ds. ROORDA. Het is volbracht.
- DR. WIERSSUM. Wees nu dapper, kerel. Je bent niet alleen. Er zijn harten die voor je vechten.
- Ds. ROORDA *(zwak)*. Beste kerel *(geeft hem de hand)*. Ik dank je dat je bij mij bent, in dit oogenblik
- DR. WIERSSUM. We hebben zooveel samen opgebouwd, niet? Misschien kan je een klein beetje gerust weggaan. Je werk wordt voortgezet.